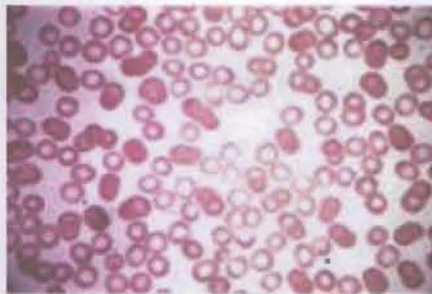

1.UVOD

Anemija se definiše kao apsolutno smanjenje ukupne mase eritrocita,nastaje sekundarno usled hemoragije,hemolize ili smanjenja proizvodnje crvenih krvnih zrnaca.U praksi,pod anemijom se podrazumijeva smanjenje koncentracije hemoglobina u krvi (koncentracija je količina ili masa u jedinici volumena).

Slika 1: Izgled eritrocita kod anemija

Anemija je čest problem u praksi.Fiziološki pristup dijagnozi anemije omogućava najuspješniji put u dijagnostici i liječenju.Smanjenje broja cirkulišućih eritrocita može biti povezano sa nedovoljnom produkcijom,sa povećanom destrukcijom ili gubitkom eritrocita.Može da nastane zbog poremećaja sazrijevanja eritrocita (nalazimo prevelike ili premale eritrocite),hipoproliferativne eritropoeze(eritrociti su normalne veličine,ali u manjem broju),a ukoliko je eritropoeza nedovoljna tada se govori o nedovoljnoj produkciji.Hronične,neoplastične,upalne,bubrežne,endokrine i bolesti jetre mogu dovesti do anemije.Probavne tegobe,krvarenja iz GIT-a,obilne menstruacije,pa trudnoća,dojenje,krvarenja iz drugih organskih sistema,upotreba lijekova su činioci koji mogu da ukazuju na etiologiju anemije.

Sideropenijska anemija je najčešća od svih vrsta anemija.Javlja se kod velikog broja žena generativne dobi i male djece,posebno u nerazvijenim zemljama pa predstavlja značajnu javnozdravstvenu teškoću.Smatra se da u razvijenim zemljama oko 10 %,a u nerazvijenim i preko 50 % žena generativne dobi ima sideropenijsku anemiju.Incidenca anemije u ukupnoj populaciji je oko 1,5 %.